

ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА НАВЧАННЯ

УДК 378.016:81'243:004

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.15031982>

**Методичні підходи до викладання іноземних мов для спеціальних цілей у
цифровому середовищі**

Тарасова Віталіна Василівна,

кандидат філологічних наук, доцент кафедри іноземних мов хіміко-фізичних
факультетів Київського національного університету імені Тараса Шевченка,
м. Київ, Україна, <https://orcid.org/0000-0002-7161-323X>

Глушковецька Наталія Анатоліївна,

кандидат філологічних наук, доцент, старший викладач кафедри
іноземних мов Кам'янець-Подільського національного університету імені
Івана Огієнка, м. Кам'янець-Подільський, Україна,
<https://orcid.org/0000-0001-6034-468X>

Вереїгіна Ірина Анатоліївна,

кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри української та
іноземної філології Одеського національного технологічного університету,
м. Одеса, Україна, <https://orcid.org/0000-0002-9262-6769>

Прийнято: 02.03.2025 | Опубліковано: 15.03.2025

Анотація: З огляду на глобалізацію, технологічний прогрес і трансформаційні процеси в українській освіті, розвиток мовної компетенції є однією з

пріоритетних цілей навчання. У статті досліджено сучасні методи викладання іноземних мов для спеціальних цілей, зокрема комунікативний підхід. Адаптація цього підходу до сучасних умов сприяє формуванню інклюзивного та динамічного середовища для опанування мови в глобалізованому контексті. **Мета** роботи – схарактеризувати методичні підходи до викладання іноземних мов для спеціальних цілей у цифровому середовищі. У дослідженні застосовано **методи** аналізу та синтезу з імплементацією огляду літератури. **Результати** продемонстрували, що вивчення іноземної мови для спеціальних цілей сприяє розвитку загальних компетенцій, проте нерідко залишає комунікаційні навички поза увагою. Комунікативна діяльність передбачає реалізацію мовної комунікаційної компетенції в певній галузі, що охоплює як рецепцію, так і продукування повідомлень відповідно до дидактичних завдань. Комунікативна компетенція виходить за межі простого володіння літературною мовою та постає як комплекс навичок, у якому лінгвістичні та соціокультурні знання відіграють важливу роль. Виявлено, що викладання іноземних мов для спеціальних цілей вимагає не лише засвоєння вербального матеріалу, а й розвитку пара- та невербальної комунікації, опанування принципів контекстного розміщення, взаємовпливу, мовного етикету та ритуалізації спілкування. У роботі виокремлено чотири основні виміри формування комунікативної компетенції здобувачів, які вивчають іноземну мову для спеціальних цілей: граматичний, соціолінгвістичний, дискурсивний і стратегічний. У **висновках** зазначено, що хоча комунікативний підхід не є новою методологією, його основні характеристики – розвиток навичок спілкування, орієнтація на здобувача, використання автентичних матеріалів, підвищення мотивації – забезпечують його актуальність. Поєднання комунікативного підходу з

інноваційними технологіями сьогодні є ефективним і відповідає сучасним стандартам викладання іноземних мов для спеціальних цілей.

Ключові слова: *комунікативний підхід, інтернет, комунікативна компетентність, інтеграція технологій, комунікативне навчання мов.*

Methodological approaches to teaching foreign languages for special purposes in the digital environment

Vitalina Tarasova,

PhD in Philology, Associate Professor of the Department of Foreign Languages of
the Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv, Ukraine,

<https://orcid.org/0000-0003-1117-9862>

Nataliia Hlushkovetska,

Candidate of Philological Sciences, Associate Professor, Senior Lecturer of the
Department of Foreign Languages of the Kamianets-Podilskyi Ivan Ohienko
National University, Kamianets-Podilskyi, Ukraine,

<https://orcid.org/0000-0001-6034-468X>

Iryna Vereitina,

PhD, Associate Professor of the Department of Ukrainian and Foreign Philology
of the Odesa National University of Technology, Odesa, Ukraine,

<https://orcid.org/0000-0002-9262-6769>

Abstract: *Given globalization, technological progress and transformational processes in Ukrainian education, the development of language competence is one of the priority goals of education. The article examines modern methods of teaching*

*foreign languages for special purposes, in particular the communicative approach. Adapting this approach to modern conditions contributes to the formation of an inclusive and dynamic environment for language acquisition in a globalized context. The **purpose** of the study is to characterize methodological approaches to teaching foreign languages for special purposes in the digital environment. The study used the **methods** of analysis and synthesis with the implementation of a literature review. The **results** demonstrate that learning a foreign language for special purposes contributes to the development of general competencies, but often leaves communication skills unattended. Communicative activity involves the realization of linguistic communication competence in a particular area, covering both reception and production of messages in accordance with didactic tasks. Communicative competence goes beyond mere proficiency in a literary language and appears as a set of skills in which linguistic and socio-cultural knowledge play an important role. It has been found that teaching foreign languages for special purposes requires not only the acquisition of verbal material, but also the development of para- and non-verbal communication, mastering the principles of contextual placement, mutual influence, language etiquette and ritualization of communication. The paper identifies four main dimensions of the formation of communicative competence of learners of a foreign language for special purposes: grammatical, sociolinguistic, discursive and strategic. The **conclusions** state that although the communicative approach is not a new methodology, its main characteristics - development of communication skills, learner-centeredness, use of authentic materials, and increased motivation - ensure its relevance. The combination of the communicative approach with innovative technologies is effective today and meets modern standards of teaching foreign languages for special purposes.*

Keywords: *Communicative approach, internet, communicative competence, technology integration, communicative language learning.*

Постановка проблеми. Навички спілкування іноземною мовою сьогодні є не лише невіддільною частиною вищої освіти, а й важливою передумовою для забезпечення високого рівня професійної підготовки. Іноземна мова для спеціальних цілей відповідає конкретним навчальним вимогам здобувачів, орієнтуючись на визначену сферу професійної діяльності. Її вивчення спрямоване на опанування мови, необхідної для виконання професійних завдань. Іноземну мову для спеціальних цілей учені розглядають як лінгвістичний підхід, який безпосередньо орієнтується на потреби та вимоги до навчання здобувачів. Це підхід до викладання, у якому всі рішення щодо змісту та методики навчання визначаються відповідно до конкретних навчальних цілей [1, с. 47]. Особливістю викладання іноземної мови для спеціальних цілей є необхідність адаптації процесу вивчення мови до вимог і потреб зрілої аудиторії, орієнтованої на професійну або наукову діяльність. Це вимагає розроблення спеціалізованих методичних підходів, інтеграції фахової термінології та врахування специфічних комунікативних ситуацій певної галузі. Для ефективного досягнення визначених цілей важливо обрати пріоритетні методи та використовувати новітні технологічні засоби. Таким чином, у запропонованій роботі здійснено спробу визначити баланс між загальною мовною компетентністю та спеціалізованими знаннями, а також окреслити стратегії, що сприятимуть кращому засвоєнню матеріалу та підвищенню мотивації здобувачів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Незалежно від того, чи йдеться про вивчення іноземної мови з метою формування рівня загальної культури, чи з метою формування комунікативно-мовних навичок у певній сфері, увага викладачів має зосереджуватися на тому, щоб зробити доступною реалізацію окреслених цілей. У цьому контексті Дж. Гомес-Галан (J. Gómez-

Galán) підкреслює, що, попри стрімкий розвиток технологій, класичні інформаційно-комунікативні методи викладання, орієнтовані переважно на передавання інформації, поступаються місцем новим методам, але не замінюють їх [2]. На думку К. Хуммель (K. Hummel), сучасні методи викладання іноземних мов для спеціальних цілей, які пропагують ідею про повне залучення здобувачів до освітнього процесу, акцентують на комунікативному підході, інтеграції автентичних матеріалів та використанні технологій для моделювання реальних професійних ситуацій [3]. Окрім того, вони передбачають застосування проблемно орієнтованого навчання, проєктної діяльності, кейс-методу та симуляцій, що сприяють розвитку як мовних, так і професійних компетенцій [4]. Такі підходи, за словами О. Петренко (O. Petrenko) та її колег дозволяють здобувачам не лише засвоювати спеціалізовану лексику та граматику, а й ефективно використовувати мову в практичній діяльності, що є особливо важливим для їхньої майбутньої кар'єри [5].

Колектив науковців на чолі з І. Онищук (I. Onishchuk) акцентує на тому, що освітній процес має бути орієнтований на здобувача та його мотивацію, що сприяє підвищенню його інтересу до навчання. Викладачам іноземних мов для спеціальних цілей необхідно застосовувати методи, які відповідають навчальним інтересам здобувачів та адаптуються до постійно змінюваного освітнього середовища [6].

Науковиця В. Гурська (V. Hurskaya) зазначає, що комунікативна компетенція охоплює організаційний, граматичний, текстовий; прагматичний, соціолінгвістичний аспекти [7]. У тому ж контексті А. Шевчук (A. Shevchuk) визначає певні навички, необхідні для успішного спілкування. Здобувач повинен досягти високого рівня лінгвістичної компетенції та розвинути вміння використовувати лінгвістичну систему на такому рівні, щоб мати змогу

спонтанно й гнучко застосовувати мовні конструкції, а також вчитися використовувати зворотний зв'язок для оцінювання своїх досягнень та помилок у використанні іноземної мови [8]. Мета комунікативного навчання мови може бути досягнута за допомогою різноманітної комунікативної діяльності, метою якою є підвищення мотивації здобувача до вивчення іноземної мови. Комунікативний підхід стимулює валоризацію комунікативного досвіду реального життя [9]. Це сприяє розвитку мовленнєвих навичок та формуванню здатності ефективно взаємодіяти в професійному середовищі. У цифровому просторі, справедливо зауважує О. Таштанович (O. Tashtanovich), такий підхід реалізується через інтерактивні платформи, симуляційні сценарії та колаборативні завдання, що наближують навчання до реальних умов спілкування [10].

Таким чином, поєднання комунікативного методу та новітніх технологій є ефективними стратегіями викладання іноземних мов для спеціальних цілей, сприяючи покращенню навчального досвіду та створенню комфортного середовища для навчання.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Сучасна освіта пропонує широкий спектр методів навчання, які поєднують традиційні підходи з динамічністю та інноваційністю. Стрімкий розвиток технологій трансформує сучасну дидактику, зберігаючи її фундаментальні принципи. Хоча наявні методи враховують освітні цілі та способи їх досягнення, комунікативний метод із залученням новітніх технологій у викладанні іноземних мов для спеціальних цілей залишається недостатньо дослідженим. Ця стаття спрямована на аналіз, визначення та обґрунтування ефективних методичних підходів до викладання іноземних мов для спеціальних цілей у цифровому середовищі з акцентом на розвиток комунікативної компетентності здобувачів.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Мета дослідження – проаналізувати та схарактеризувати сучасні методики й підходи до викладання іноземних мов для спеціальних цілей.

Завдання статті:

- 1) проаналізувати теоретичні засади методів і підходів у викладанні іноземних мов для спеціальних цілей;
- 2) оцінити вплив цифрового середовища на формування мовних та комунікативних компетенцій здобувачів;
- 3) виявити основні чинники, що сприяють підвищенню мотивації здобувачів до вивчення іноземної мови у професійному контексті.

Виклад основного матеріалу дослідження. На сьогодні не існує універсальної методики навчання іноземних мов для спеціальних цілей. У цьому контексті постає необхідність перегляду змісту профільних дисциплін та запровадження елективних курсів для підготовки фахівців із певних спеціальностей. Важливим є розроблення та інтеграція в освітній процес спеціальних курсів із методики навчання іноземних мов для різних цільових аудиторій, однак реалізація такого підходу може ускладнюватися низкою об'єктивних факторів.

Як можлива організаційна форма пропонується використання модульних рівневих програм, що передбачають не лише аспектний розподіл навчального матеріалу, а й виокремлення методичних модулів відповідно до потреб основних цільових груп здобувачів. Такі модулі органічно інтегруються в традиційний курс методики навчання іноземних мов, даючи змогу узгодити організацію освітнього процесу з вимогами та очікуваннями здобувачів.

Для формування комплексного уявлення про методику викладання в різних групах варто розглядати іноземні мови для спеціальних цілей у межах

загальної методики навчання іноземних мов. У цьому контексті доцільним є розроблення алгоритмічної моделі навчання, яка міститиме такі елементи:

- 1) визначення очікуваних результатів навчання цільової групи;
- 2) методика визначення мови для спеціальних цілей, сфер її застосування, завдань
- 3) методика відбору дидактичного матеріалу в межах вивчення іноземної мови для спеціальних цілей;
- 4) методика ефективного навчання на основі відібраного матеріалу з урахуванням психолого-педагогічної характеристики цільової аудиторії;
- 5) методика оцінювання отриманих результатів.

Основними критеріями, що відрізняють іноземну мову для спеціальних цілей від загальної іноземної мови, є сфера застосування та функції, які вона виконує у професійному середовищі. Поняття мови для спеціальних цілей нерідко протиставляється мові загалом й ототожнюється з мовою науки. Водночас практика свідчить, що здобувачі вивчають іноземну мову насамперед керуючись виробничою необхідністю, що передбачає опанування наукового та професійного дискурсу.

При цьому викладачі іноземних мов для спеціальних цілей стикаються з викликом, пов'язаним із чіткою диференціацією між загальною та спеціалізованою мовою. Концепція «спеціальних цілей» має ширше значення, оскільки охоплює як професійні, так і непрофесійні аспекти мовного навчання. Окремо виокремлюється група цілей, що безпосередньо пов'язані з освітнім процесом, організацією освітнього середовища та взаємодією між викладачем і здобувачами освіти. У цьому контексті особливого значення набуває мова академічного спілкування, яка сприяє розвитку як академічної, так і професійної комунікації в усному й письмовому форматах. Її опанування є

необхідною умовою продовження освіти та підвищення професійної кваліфікації фахівців у міжнародному контексті.

З позиції методики навчання іноземних мов кожна спеціалізована мова визначається специфікою діяльності та функціональним призначенням у професійній сфері. Вивчення іноземних мов для спеціальних цілей у нефілологічних закладах вищої освіти залишається актуальним і широко досліджуваним напрямом, у межах якого особливу увагу приділяють комунікативному та системно-логічному підходам. Водночас інтегровані методи навчання, такі як змістово-мовне навчання (Content-Based Instruction, далі – CBI) та предметно-мовне інтегроване навчання (далі – CLIL), демонструють високу ефективність, оскільки забезпечують одночасне засвоєння фахових знань і мовних навичок.

Зокрема, метод CBI дозволяє мінімізувати розрив між мовною та професійною підготовкою, тоді як CLIL сприяє комплексному розвитку комунікативної компетентності та охоплює різні рівні освіти. Міжнародний досвід упровадження цих методик засвідчує їхню ефективність у контексті підвищення рівня володіння мовою, розвитку критичного мислення, автономності здобувачів і формування стійкої навчальної мотивації. Це, відповідно, ставить під сумнів доцільність застосування традиційних підходів до викладання іноземних мов для спеціальних цілей, адже інтегровані методи демонструють більш позитивні результати.

Вибір оптимального методичного підходу здебільшого залежить від контексту та мети навчання. Якщо іноземну мову вивчають сформовані фахівці, наприклад, економісти чи підприємці, пріоритетним для них є розвиток професійно орієнтованих мовних навичок, що робить комунікативний підхід більш доцільним. Натомість для здобувачів, які ще перебувають на етапі професійного становлення, інтеграція змісту

спеціальних дисциплін із вивченням іноземної мови є більш ефективною, оскільки сприяє засвоєнню не лише професійної термінології, а й відповідних концептуальних знань у межах певної галузі.

Таким чином, у закладах освіти, особливо нефілологічного спрямування, метод навчання через зміст поступово може витіснити традиційні підходи. Однак повна відмова від останніх є недоцільною. На початковому етапі, коли здобувачі ще не мають достатнього рівня мовної та професійної підготовки, традиційні методи залишаються необхідними. Оптимальною методичною стратегією є їх застосування на першому курсі з подальшим поступовим переходом до навчання через зміст починаючи з другого курсу.

Наступним етапом може стати впровадження імерсивного підходу (мовного занурення), коли професійні дисципліни викладаються іноземною мовою. Ця методика, ефективність якої підтверджена міжнародним досвідом, є формою інтегрованого навчання, що сприяє одночасному засвоєнню фахового матеріалу та вдосконаленню мови професійного спілкування.

Імерсивний підхід реалізується на трьох рівнях:

- 1) помірне занурення (sheltered immersion) – підготовчий етап, що передбачає поєднання рідної та іноземної мов в освітньому процесі;
- 2) часткове занурення (partial immersion) – поступове збільшення використання іноземної мови у викладанні фахових дисциплін;
- 3) повне занурення (total immersion) – викладання професійних дисциплін виключно іноземною мовою, що потребує високого рівня володіння нею (B2–C1).

Оптимальна методична стратегія передбачає поетапний перехід: від традиційного методу до навчання через зміст, до помірного, часткового та, зрештою, повного занурення. Важливим елементом такої стратегії є

комунікативний підхід, який має супроводжувати освітній процес на всіх етапах. Подібна послідовність сприяє ефективному розвитку як мовних, так і професійних компетентностей здобувачів.

Отже, трансформація освітньої парадигми, зокрема впровадження комунікативних підходів і технологій для підвищення рівня володіння мовою та перехід до студентоцентрованого навчання, підкреслює необхідність новаторського підходу до вибору методів навчання [11, с. 450]. У цьому контексті навчання мови для спеціальних цілей потребує інтеграції комунікативного підходу, який передбачає функціональну діяльність, під час якої здобувачі використовують мовні ресурси для розв'язання комунікативних завдань у професійних і соціальних контекстах. Відповідно до загальноєвропейських компетенцій, комунікативна діяльність охоплює інтерактивні форми взаємодії, такі як усне й письмове спілкування, що забезпечує чергування ролей мовця й адресата та сприяє розвитку комунікативних умінь [12]. Види комунікативної діяльності та їхня характеристика представлені в таблиці 1.

Таблиця 1

Види комунікативної діяльності та їхня характеристика

Комунікативна діяльність	Опис
Продуктивна комунікативна діяльність (усна та письмова)	Здобувач створює усний або письмовий текст (монолог, есе, доповідь), не очікуючи негайної реакції або відповіді від співрозмовника.
Рецептивна комунікативна діяльність (усна та письмова)	Здобувач сприймає усний або письмовий текст (аудіювання, читання) без необхідності безпосереднього реагування.

Інтерактивні
комунікативні дії

Здобувач бере участь у діалозі чи іншій формі взаємодії, обмінюючись репліками зі співрозмовником у режимі реального часу. Комунікація відбувається за принципом чергування висловлювань.

Медіаційна
комунікативна
діяльність

Здобувач є посередником у комунікації, виконуючи такі функції: 1) отримує текст однією мовою та створює його паралельний варіант іншою мовою (переклад); 2) забезпечує розуміння між співрозмовниками під час усного або письмового спілкування (інтерпретація).

Джерело: власна розробка авторів

Комунікативний підхід до навчання мови для спеціальних цілей фокусується на розвитку комунікативної компетентності через автентичну взаємодію та практичне застосування мови. Він заснований на використанні мови як засобу спілкування, а не лише на вивченні граматичних правил. У межах цього підходу інтерактивні методи, такі як рольові ігри, дискусії та проєктна робота, сприяють розвитку мовних навичок через соціальну взаємодію [13, с. 165]. Акцент робиться на ефективності передачі змісту, а не лише на мовній точності, що підвищує впевненість здобувачів. Інтеграція всіх чотирьох мовленнєвих навичок у процес комунікації забезпечує збалансований розвиток мовної компетентності. Використання цифрових технологій, зокрема мультимедійних ресурсів та онлайн-співпраці, значно посилює цей підхід, роблячи процес навчання гнучким, мотивувальним і наближеним до реальних умов.

У сучасному світі, де обсяг знань зростає експоненційно, традиційна модель навчання, побудована на розділенні дисциплін, поступається місцем трансдисциплінарним підходам, які забезпечують комплексне розуміння та інтеграцію знань [14, с. 362]. На відміну від навчальних методів, освітні

технології містять важливий елемент – гарантування мінімального рівня засвоєння знань та досягнення позитивних результатів завдяки оптимізації освітнього процесу. До основних чинників, що впливають на ефективність навчання, належать: 1) час, витрачений на навчання; 2) темп засвоєння матеріалу; 3) професійний рівень викладача; 4) мотивація здобувача освіти; 5) ресурси, що використовуються для досягнення навчальних цілей у контексті якісної взаємодії між викладачем і здобувачем.

Сучасний комунікативний підхід до викладання іноземних мов для спеціальних цілей спрямований на розвиток функціональних знань, критичного мислення та практичного застосування інформації. Освіта більше не зводиться до пасивного засвоєння матеріалу, а стимулює здобувачів до активної участі, співпраці та самостійності. Використання інтерактивних технологій створює умови для ефективною комунікації, що є ключовим у професійній підготовці. У цифровому середовищі вивчення мови перетворюється на «пізнавальну пригоду», де викладач виконує роль модератора та наставника. Інноваційні технології дозволяють адаптувати методики навчання до реальних потреб здобувачів, підвищуючи їхню мотивацію та професійну компетентність.

Дослідження в галузі викладання іноземних мов показують, що традиційні методи навчання граматики та лексики не забезпечують формування необхідних мовних компетенцій для ефективного професійного спілкування англійською мовою [15, с. 108]. Комунікативно орієнтовані освітні програми ставлять здобувача в центр навчального процесу, сприяючи розвитку комунікативної компетенції через автентичні матеріали, практичні завдання та активну взаємодію. Викладач виконує роль посередника між теоретичними знаннями та їх практичним застосуванням. Ефективна реалізація комунікативного підходу потребує чітко визначених навчальних

цілей, планування змісту, емпіричних досліджень та критичного аналізу. На відміну від традиційних методів, що зосереджені на знанні мовних правил, цей підхід акцентує на використанні мови в реальних комунікативних ситуаціях. Комунікативна компетентність охоплює не лише лінгвістичні знання, а й уміння адаптувати їх до різних контекстів. Важливо розглядати мову як засіб комунікації, що інтегрує культурний і соціальний аспекти. Впровадження цього підходу у цифровому середовищі забезпечує більш гнучке та ефективне навчання, що відповідає сучасним професійним вимогам.

Комунікативний підхід спрямований на розвиток ефективного спілкування, інтегруючи мовну практику в реальні комунікативні ситуації. Здобувачі засвоюють граматичні структури через взаємодію, а викладач виступає фасилітатором, підтримуючи навчальний процес. Використання новітніх технологій, зокрема віртуальної реальності, значно посилює ефективність цього підходу. VR-технології занурюють здобувачів у автентичні мовні середовища, де вони можуть практикувати спілкування в реалістичних сценаріях – від побутових ситуацій до професійних переговорів. Такий мультисенсорний досвід сприяє глибшому залученню, покращує засвоєння мови та розвиває культурну компетентність.

Новітні технології дозволяють адаптувати мовне навчання до індивідуальних потреб здобувачів, сприяючи їхній автономії та мотивації. Водночас впровадження віртуальної реальності стикається з викликами, пов'язаними з вартістю, доступністю та технічними навичками викладачів. Комунікативний підхід ефективно переносить знання в реальний світ, проте не може охопити всі можливі ситуації спілкування, а також потребує високої кваліфікації педагогів. Це особливо важливо у цифровому середовищі, де необхідні адаптивні методики для викладання іноземних мов для спеціальних цілей.

Висновки. У пропонованій роботі досліджено різноманітні методології та технології, які використовуються у викладанні іноземних мов для спеціальних цілей, наголошуючи на важливості комунікативних підходів та інтеграції технологій для покращення засвоєння мови та її володіння. Завдяки аналізу проведеному аналізу літератури в дослідженні розкрито потенціал комунікативного підходу з імплементацією таких новітніх технологій як от віртуальна реальність. Такий підхід сприяє значущому розвитку комунікативних навичок, автономії здобувачів та культурній компетентності. Проте ефективне впровадження пропонованого підходу вимагає ретельного розгляду педагогічних принципів, потреб здобувачів і технологічних можливостей.

В умовах сучасності, викладачі та дослідники повинні продовжувати впроваджувати інновації та адаптувати свою практику, щоб відповідати мінливим вимогам до мовної освіти, забезпечуючи справедливий доступ до якісного вивчення іноземних мов для усіх здобувачів.

Список використаних джерел

1. Clouet R. Foreign languages applied to translation and interpreting as languages for specific purposes: claims and implications. RLA. *Revista de Lingüística Teórica y Aplicada*. 2021. Vol. 59. №. 1. P. 39–62. DOI: <https://doi.org/10.29393/RLA59-2FLRC10002>
2. Gómez-Galán J. Media education in the ICT era: Theoretical structure for innovative teaching styles. *Information*. 2020. Vol. 11. №. 5. DOI: <https://doi.org/10.3390/info11050276>
3. Hummel K. M. Introducing second language acquisition: Perspectives and practices. 2021. URL: <https://books.google.com.ua/books?hl=ru&lr=&id=ffYLEAAAQBAJ&oi=fnd&pg>

=PR13&dq=modern+methods+of+teaching+foreign+languages+%E2%80%8B%E2%80%8Bfor+special+purposes,+which+promote+the+idea+of+%E2%80%8B%E2%80%8Bfull+inclusion+of+acquirers&ots=AAGVPVsHsQ&sig=rqa8ZNwcAdQG69pFyLvH5Mgzd-o&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false (date of access: 01.01.2025).

4. Pace M. Teaching languages for specific purposes: perceptions, methodological perspectives, practical issues and challenges. *International journal of philology*. 2021. Vol. 12. № 4. P. 126–133. DOI: <https://doi.org/10.31548/philolog2021.04.023>

5. Petrenko O. V., Andriushchenko I. E., Truba H. M., Shcherbytska V. V., Syniavska L. I. Special Features of Foreign-Languages Teaching at Higher Education Institution. *International Journal of Higher Education*. 2020. Vol. 9. № 7. P. 298–309. URL: <https://eric.ed.gov/?id=EJ1277416> (date of access: 01.01.2025).

6. Onishchuk I., Ikonnikova M., Antonenko T., Kharchenko I., Shestakova S., Kuzmenko N., Maksymchuk B. Characteristics of foreign language education in foreign countries and ways of applying foreign experience in pedagogical universities of Ukraine. *Revista Romaneasca Pentru Educatie Multidimensionala*. 2020. Vol. 12. № 3. P. 44–65. DOI: <https://doi.org/10.18662/rrem/12.3/308>

7. Hurskaya V. Abbreviation and its Place in the Word-Formation System of Contemporary English Language. *Romanian Journal of English Studies*. 2024. Vol. 21. №. 1. P. 59–68. DOI: <https://doi.org/10.2478/rjes-2024-0005>

8. Shevchuk A. The peculiarities of teaching foreign languages by means of information and communication technologies. *Educational Challenges*. 2021. Vol. 26. № 1. P. 102–111. DOI: <https://doi.org/10.34142/2709-7986.2021.26.1.09>

9. Kováčiková E. English for specific purposes in higher education through content and language integrated learning. Cambridge Scholars Publishing, 2020.

10. Tashtanovich O. M. The use of technologies in teaching foreign languages to students. In *International Conference on Linguistics, Literature And Translation (London)*. 2025. Vol. 12. P. 16–21. URL: <https://top-conferences.us/index.php/ICLLT/article/view/1345> (date of access: 01.01.2025).

11. Turko O., Kravchuk T., Kashuba O., Navolska H., Kutsyi I. The Latest Tools for the Formation of Foreign Language Communicative Competence of Students of Non-Language Specialties. *Arab world English journal*. 2021. Vol. 12. № 1. P. 443–457. URL: <https://eric.ed.gov/?id=EJ1297451> (date of access: 01.01.2025).

12. Hurskaya V. Virtual Environments as a Means of Enhancing the Efficiency of English Language Teaching for Learners. *Академічні візії*. 2022. Вип. 13. URL: <https://academy-vision.org/index.php/av/article/view/1507> (date of access: 01.01.2025).

13. Chernysh V., Melnyk A., Konotop O., Meljnyk K., Matkovska N. Integration of the latest information and communication technologies into pedagogical practice: Impact analysis, effectiveness and challenges on the way to sustainable implementation in higher education. *Cadernos de Educação Tecnologia e Sociedade*. 2023. Vol. 16. №1. P. 163–172. DOI: <https://doi.org/10.14571/brajets.v16.n1.163-172>

14. Isachenko N. N. The role of information and informational and communication technologies in modern society. *Utopía y praxis latinoamericana: revista internacional de filosofía iberoamericana y teoría social*. 2018. Vol. 82. P. 361–367. URL: <https://dialnet.unirioja.es/servlet/articulo?codigo=8069507> (date of access: 01.01.2025).

15. Makhachashvili R., Semenist I., Prihodko G., Prykhodchenko O., Rudik I., Ter-Grygoryan M., Brus M. Interdisciplinary, AI-interoperable, and Universal Skills for Foreign Languages Education in Emergency Digitization. In *Proceedings of the International Multi-Conference on Society, Cybernetics and Informatics, IMSCI*. 2024. Vol. 1. P. 107–114. URL: <https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/49916/> (date of access: 01.01.2025).